

بسمه تعالی

برادر ارجمند جناب آقای امیری
معاون محترم امور مجلس رئیس جمهور

باسلام و احترام؛

با عنایت به نامه شماره ۱/۶۱۲۲۴ مورخ ۹۸/۰۵/۰۱ وزیر محترم ارتباطات و فناوری اطلاعات در خصوص لایحه اصلاح مواد (۱)، (۷) و (۳۰) قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی، ضمن تایید نکات مطرح شده در نامه فوق‌الذکر و تاکید بر ضرورت جلوگیری از ادامه فرایند تصویب لایحه مزبور به طریق مقتضی به دلیل اشکالات موجود در آن لایحه، موارد ذیل را به استحضار می‌رساند:

۱) در بند ۲۲ ماده ۱، درگاه ملی مجوزهای کشور، به عنوان «سامانه‌ای که مدیریت و راهبری نظام مجوزدهی کشور را بر عهده دارد و تنها مرجع رسمی مجوزهای کشور» معرفی شده است و پس از آن، در بند «ن» ماده ۲، مجوزها به کلیه خدمات و فعالیت‌های دستگاه‌های اجرایی تعمیم داده شده است. از آنجا که دولت الکترونیکی ارایه خدمات الکترونیک به شهروندان را مد نظر دارد، به نظر می‌رسد بر اساس مفاد این لایحه، وزارت امور اقتصادی و دارایی به تنهایی مسؤول و متولی پیاده‌سازی دولت الکترونیکی محسوب خواهد شد بدون آنکه برای این سازمان و سایر متولیان نقشی متصور باشد. این در حالیست که بر اساس بررسی‌های به عمل آمده در کمیته فنی کارگروه موضوع بند ۴ تصویب‌نامه شماره ۱۰۵۸۱۶/ت/۵۴۶۰۷ هـ مورخ ۱۳۹۶/۸/۲۵ هیئت محترم وزیران در مورد سامانه پنجره واحد صدور مجوزهای کشور (یا همان درگاه ملی مجوزهای کشور) به عنوان یکی از پروژه‌های ۲۳ گانه اولویت‌دار، این پروژه پیشرفت و خروجی‌های مورد انتظار را نداشته و معماری و برنامه اجرایی آن مورد قبول و تایید کامل کارگروه مزبور نیست.

۲) در خصوص بند «الف» ماده ۲ لایحه و موضوع ترکیب اعضای هیات مقررات زدایی و بهبود محیط کسب و کار، چنانکه قبلاً نیز طی لایحه دائمی شدن قانون مدیریت خدمات کشوری، اصلاح ترکیب اعضای هیات مقررات زدایی و بهبود محیط کسب و کار پیگیری شده بود و همانطور که در بند اول نامه صدرالاشاره وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات نیز مطرح شده است، ترکیب فعلی بدون حضور این سازمان، باعث می‌شود علاوه بر جهت‌گیری‌های ناهماهنگ در سطح ملی، تلاش‌های به عمل آمده ابتر بماند. سوابق اجرایی و نتایج عملکرد ۵ سال اخیر نیز گویای این واقعیت است که علی‌رغم تلاش هیات مذکور، توفیق

چندانی در بهبود فرایندهای صدور مجوزهای کسب و کار و ارتقاء رتبه ایران در شاخص سهولت انجام کسب و کار حاصل نشده است.

۳) نکات مطرح شده در بند ۲ نامه صدرالاشاره در مورد عدم امکان تفویض اختیارات مطرح شده به وزیر امور اقتصادی و دارایی مورد تایید است.

۴) در تبصره ۲ بند «ج» ماده ۲ لایحه اذعان شده است که «مجوزهایی که خارج از درگاه ملی مجوزهای کشور ثبت و صادر شود، فاقد اعتبار است». بر این اساس کلیه سامانه‌های دستگاه‌های اجرایی صادرکننده مجوز که در حال حاضر به شهروندان و کسب و کارها، خدمت ارایه می‌کنند می‌بایست تمام مجاری دسترسی خود به متقاضیان را مسدود نمایند و صرفاً از طریق درگاه مزبور درخواستها را دریافت کنند. این امر با توجه به تعدد درخواست‌ها، مقیاس تراکنش‌ها و همچنین پیچیدگی فرایندها، علاوه بر افزایش ریسک عملیاتی ارایه خدمات، ممکن است گلوگاه فرایندی جدیدی را برای کلیه مجوزهای کشور به وجود آورد که عملاً منطقی به نظر نمی‌رسد. همچنین منوط کردن به درگاه مزبور، اعتباربخشی به مجوزهای دستگاه‌های اجرایی را دچار خدشه خواهد ساخت.

به علاوه در ادامه این بند به تصویب دستورالعملی در هیات مقررات‌زدایی و بهبود محیط کسب و کار برای نحوه فعالیت درگاه ملی مجوزهای کشور اشاره شده است که با توجه به عدم حضور این سازمان در فرایند تدوین و تصویب، می‌تواند امکان تداخل در اجرا و موازی‌کاری را در پی داشته باشد.

۵) در بند «د» ماده ۲ لایحه، مهلت زمانی شش ماه برای هیات مقررات‌زدایی و بهبود محیط کسب و کار جهت تعیین سقف زمانی صدور مجوزها تعیین شده است، در حالی که این وظیفه قبلاً نیز در قانون اصلاح مواد (۱)، (۶) و (۷) قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی مصوب سال ۱۳۹۳ برای مدت معین (۳ ماه) برای هیات منظور شده بود و هنوز پس از گذشت بیش از ۵ سال این امر محقق نشده است. در حالی که این وظیفه، مهمترین وظیفه هیات مذکور طی این سال‌ها بوده است. به نظر می‌رسد به جای تلاش جهت گسترش دامنه شمول اختیارات خود به حوزه خارج از موضوع لایحه، شایسته‌تر آن بود که حداقل بخشی از این وظیفه اصلی طی این چند سال انجام می‌گرفت تا قسمتی از مشکلات مربوط به صدور مجوزهای کسب و کار مرتفع گردد.

۶) در بند «ک» ماده ۲ لایحه، به ابلاغ برنامه اجرایی - عملیاتی ارتقای رتبه و امتیاز ایران در شاخص سهولت انجام کسب و کار اشاره شده است. بدیهی است چنین برنامه‌ای برای کلیه دستگاه‌های اجرایی وظایف و تکالیفی را در پی خواهد داشت که هم بار عملیاتی اضافی و هم بار مالی به دنبال دارد. لذا صرفاً تصمیم‌گیری در هیات مقررات‌زدایی و بهبود محیط کسب و کار (بدون حضور این سازمان و سازمان برنامه و بودجه کشور) و ابلاغ آن به دستگاه‌های اجرایی، لزوماً به حصول نتایج مورد نظر منجر نخواهد شد و لازم

است به منظور اجرایی شدن این برنامه، ساز و کار لازم و روال منطقی و قانونی برای تصویب و ابلاغ آن توسط مرجع ذیصلاح منظور گردد.

(۷) در بند «م» ماده ۲ لایحه، عضویت وزیر امور اقتصادی و دارایی و رئیس سازمان برنامه و بودجه کشور به اعضای شورای موضوع ماده ۱ قانون نحوه پیگیری تحقق سیاست‌های کلی اقتصاد مقاومتی و نیز تشکیل دبیرخانه آن شورا در سازمان برنامه و بودجه کشور قابل تامل است.

در پایان خاطرنشان می‌سازد -همانطور که بارها تاکید شده است- وظایف هیات مقررات‌زدایی و بهبود محیط کسب و کار محدود به مجوزهای کسب و کار است و تعمیم اختیارات آن به سایر خدمات دولت و مجوزهای کشور، علاوه بر تداخل وظایف و موازی‌کاری، منجر به از دست رفتن تمرکز اصلی این هیات از وظایف اصلی خود خواهد شد.

بر اساس موارد مطرح شده و همچنین از آنجا که این لایحه صرفاً قرار بوده است ماده (۳۰) قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی را پوشش دهد، خواهشمند است، دستور فرمایید به طریق مقتضی فرایند تصویب این لایحه متوقف شود یا اصلاحات مربوط به بندهای (۱) و (۷) از متن لایحه حذف گردد و صرفاً موضوعات مربوط به ماده (۳۰) در جریان تصویب قرار گیرد.

جمشید انصاری

رونوشت:

جناب آقای آذری جهرمی وزیر محترم ارتباطات و فناوری اطلاعات، جهت استحضار
جناب آقای حاجی میرزایی دبیر محترم هیئت دولت، جهت استحضار